

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/116/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010411
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Molnár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1618010411.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Richarda Molnára a sudkýň JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Magdalény Blažovej v trestnej veci obžalovaného B. E. a spol., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného B. E. proti rozsudku Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/70/2018 z 28.09.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. januára 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného B. E., nar. XX.XX.XXXX v A. sa zamieťa.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 28.09.2018, sp. zn. 1T/70/2018 bol obžalovaný B. E. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 123 ods. 3 písm. e/ Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 10.02.2018 v čase okolo 16.00 hod. v obci O. v pohostinstve „U A.“ prišli spoločne obvinení B. E., O. Y., O. D. a X. K. do uvedeného podniku, kde popíjali alkohol a bavili sa tam s prítomnými hosťami, medzi ktorými boli aj pošk. X. K., pošk. O. D. a tiež svedok F. D., ako popíjali a bavili sa došlo medzi nimi k slovnej potýčke, pri ktorej obv. B. E. najprv sotil pošk. X. K., následkom čoho tento padol na zem, postavil sa a znovu sa medzi sebou rozprávali, neskôr sa situácia vyostřila a obv. X. K. udrel rukou do oblasti hlavy pošk. X. K. a v tom istom okamihu sa zahnal nožikom na pošk. X. K. aj obv. B. E., pričom útok smeroval do oblasti krku X. K., ale tohto netrafil z dôvodu, že X. K. spadol na zem po útoku obv. X. K., pričom obv. B. E. tento útok smeroval do oblasti krku, kde mohlo dôjsť k poraneniu tepien, alebo žíl privádzajúcich alebo odvádžajúcich krv do mozgu, čo mohlo spôsobiť poranenie charakteru ťažkej ujmy na zdraví, ale aj život ohrozujúci stav, a následne ako ležal pošk. X. K. bezbranný na zemi tak ho obv. B. E. zasiahol nožikom do oblasti brucha, na to začal pošk. X. K. brániť druhý pošk. O. D., pričom tento udrel do oblasti hlavy obv. O. Y., na čo sa pošk. O. D. zapotácal a kľakol k zemi, kde ho hneď kopol obv. O. Y. do oblasti hrude a hlavy z boku a kopol ho tiež obv. B. E., potom sa podarilo pošk. O. D. vstať, pričom ho rukami napadol obv. X. K. a udieral ho opakovane do oblasti hlavy a hrude a následne spoza neho zaútočil na pošk. O. D. aj obv. B. E. s nožikom, pričom ho zasiahol do oblasti brucha, následne napádali pošk. O. D. rukami aj obv. O. D. a obv. O. Y., ako pošk. O. D. padol po útoku na zem, ešte ho nohou kopol do oblasti hlavy obv. O. Y., následkom čoho zostal pošk. O. D. ležať na zemi a situácia sa upokojila, pričom všetci obvinení z miesta činu odišli autom preč, čím takto spôsobili pošk. X. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., M. X. XXXX/XX reznú ranu na bruchu, ktorá si vyžiadala jednorazové ošetrenie a pošk. O. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX reznú ranu v ľavom meso-hypogastriu o veľkosti 3 cm zasahujúcu do podkožia bez známok prieniku do brušnej dutiny, podliatinu ľavého oka, ktoré zranenia si vyžiadali jednorazové ošetrenie.

Za to bol odsúdený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd rozsudok odôvodnil v nasledovnom smere:

Pokiaľ ide o obžalovaného B. E., súd v rámci dokazovania vypočul všetkých štyroch obžalovaných Daniela E., O. Y., O. D. a X. K., poškodených X. K. a O. D., svedkov O. A., F. D., A. K., I. Y. a Z. Z., so súhlasom strán prečítal znalecké posudky z odboru psychológia a psychiatria, oboznámil lekárske správy, oboznámil - prehral záznam bezpečnostnej kamery na CD nosiči a oboznámil ďalšie podstatné listinné dôkazy a zistil, že obžalovaný B. E. spáchal skutok tak ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný B. E. vypovedal, že je nevinný. Dva týždne pred skutkom mal konflikt v Podunajských Biskupiciach, kedy bol napadnutý, čo ale nikde nenahlasoval, vtedy sa zľakol a odvtedy začal nosiť pri sebe orezávací vysúvací nôž, ktorého čepeľ je dlhá pár cm, v čase skutku bol dlhý asi 1 - 1,5 cm. V čase skutku bol opitý, nejako sa to proste zomlelo. Na svoju obranu vytiahol nôž, aby to nedopadlo ako minule. Nepamätá sa, kto vyvolal konflikt. Pamätá si, že oni tam sedeli a rozprávali sa a tiež to, že poškodení stáli pri pulte, kde tiež popíjali a rozprávali, že dnes bude bitka. Predpokladal, že sa to týkalo ich, nakoľko v krčme boli jediní. Nepamätá sa, koľko v krčme vypil, vypité už mal pri príchode do tejto krčmy. Nepamätá sa, či ho niekto napadol, keď vytiahol nôž. On chcel poškodených len vystrašiť, chcel ich len porezať, nie pichnúť. Presný priebeh skutku si nepamätá, až po pozretí videa sa začal nad tým zamýšľať. Keď útočil nožom, bol v afekte a nevedel, či sa napr. poškodený nepostaví. On keď popíja, zabáva sa, smeje sa, nie je človek, ktorý ubližuje. Po skutku - po pozretí videa, nôž zahodil. Nevie, akú hlbokú ranu možno urobiť nožom s dĺžkou čepele 1,5 cm. Nevie, nepamätá si, či niekto iný z nich obžalovaných mal v čase skutku pri sebe nejakú zbraň. Nevie, kto ukončil konflikt, resp. ako sa ukončil. On po ňom sadol do auta, prebral sa až pred domom, nevie ani to, v akom stave po sebe zanechali poškodených v krčme.

V zmysle § 257 ods. 8 druhá veta Trestného poriadku súd rozhodol o výsluchu obžalovaného O. Y. o účasti inej osoby (obžalovaného B. E.) na žalovanej trestnej činnosti, pričom obžalovaný O. Y. vypovedal, že po príchode do krčmy sa poškodení proti nim postavili a nakázali im sadnúť si inde, oni ich neuposlúchli a následne poškodení hovorili, že bude bitka. Hovoril D., že idú preč, na to K. sa pri platení účtu obaja poškodení začali pýtať, že kam ide, odstrčili ho a začala bitka. Poškodený na K. položil ruku, a ten ho následne udrel. Strhla sa bitka, do ktorej sa všetci obžalovaní zapojili. Bolo vidieť, že poškodení sa chcú biť. Bitka sa strhla asi 25 minút po ich príchode do krčmy, s poškodenými sa medzitým nebavili. Aj oni, aj poškodení boli opití. Nevie, či niekto použil zbraň, on zbraň nemal. Do bitky sa zapojili oni všetci štyria. Jeden chalan sa aj snažil ich oddeľovať, ale slabo. Pobili sa, poškodení ostali na zemi a následne odišli. On nevedel, že poškodení zostali zranení, toto sa dozvedel až následne na polícii, že mali rozbitú hlavu, že boli pichnutí nožom, a že vraj ten nôž mal obžalovaný E.. Poškodených vtedy vôbec nepoznal. Pred skutkom ich poškodení napádali len slovne, fyzicky nie, avšak bili sa následne už všetci.

V zmysle § 257 ods. 8 druhá veta Trestného poriadku súd rozhodol o výsluchu obžalovaného O. D. o účasti inej osoby (obžalovaného B. E.) na žalovanej trestnej činnosti, pričom obžalovaný O. D. vypovedal, že v daný deň sa stretli všetci štyria a popíjali najskôr v Petržalke, potom v Mlynskej doline, až napokon išli do O. k A.. O. sa D. hneď pri vchode do krčmy postavil do cesty s tým, že bude bitka. Hoci v to ráno sa s ním zoznamoval. Poškodení im kázali, kde si majú sadnúť a potom sa to už zomlelo. V krčme strávili asi 30 minút. S poškodenými nepili, len D. zobral nejaké pitie. Všetko sa to začalo, keď brat išiel platiť účet, on sa vrátil zvonka dnu a videl, ako už prebieha bitka aj so K.. Bolo do nej zapojených veľa osôb, on si ale nič konkrétne nevšimol. Oni zbraň nenosia, a ani ju nevidel. Zrazu sa to ukončilo a šli preč. Poškodení zostali na zemi, ale nevie, aké mali zranenia. To sa nedozvedel ani dodatočne. Bol síce opitý, ale vnímal. Nôž nevidel ani u B. E..

V zmysle § 257 ods. 8 druhá veta Trestného poriadku súd rozhodol o výsluchu obžalovaného X. K. o účasti inej osoby (obžalovaného B. E.) na žalovanej trestnej činnosti, pričom obžalovaný X. K. vypovedal, že sa stretli v daný deň v Petržalke, kde začali popíjať nejaké pivo, následne sa presunuli do Z. v

Mlynskej doline, odkiaľ ich zavolať synovec do O.. Po príchode do danej krčmy videli, že tam už boli obaja poškodení + synovec. Jeden poškodený sa hneď začal naparovať, že brat O. D. neodíde živý, a že bude bitka. Poškodeným zobal pitie a chvíľku bol pokoj. Ten, ktorého udrel, povedal, že ich postrieľa, tak preto ho udrel. Proste sa pobili a odišli preč. Všetko sa to zomlelo rýchlo, nevie, akú účasť na konflikte mal obžalovaný E.. Poškodený v bielom tričku stále provokoval, na čo reagoval úderom, čo ľutuje. Mal vypité, ale veľmi opitý nebol. To, že poškodený vyhrážal postrieľaním, hovoril aj v prípravnom konaní, nevie, prečo to nie je v jeho zápisnici o výsluchu. U nikoho žiadnu zbraň nevidel. Vie, že poškodení ostali ležať na zemi a oni odišli.

Svedok - poškodený X. K. vypovedal, že obvinených nepozná, v čase jeho príchodu do krčmy bol triezvy. Začal sa rozprávať a popíjať, neskôr prišla partia chlapcov, ktorá sa poprepletala s jeho partiou. On sa bavil s A. K.. Celý čas bol bokom. Nepozná presný dôvod konfliktu, bola tam taká opilecká rétorika, že každý mal niečo proti sebe. Zrazu tam nasala taká trma - vrma, ľudia stáli oproti sebe a začal incident. Nevidel, kto začal bitku. On neskôr padol na hlavu a ďalej sa nepamätá. Potom zistil, že hlavu má krvavú a že má na bruchu nejaký škrabanec, ktorý nebol veľmi hlboký, ani veľmi nekrvácal, bolo to len povrchové zranenie. Ošetrený bol len v sanitke a viac to nechcel riešiť. Brat - O. D. sa ošetriť ani nenechal. Nepamätá si, koľko presne mal vypité. On na mieste nepočul od nikoho, ani od jeho brata, že by mala byť bitka. Toto sa dozvedel až dodatočne. Nepočul ani, že by jeho brat mal zo začiatku hovoriť, že bude ruvačka, naopak, nič tomu nenasvedčovalo, zo začiatku bolo všetko v pohode, až neskôr začala narastať nervozita. Žiadne obmedzenie v obvyklom spôsobe života v nadväznosti na tento incident nemal. Je možné, že v prípravnom konaní všeobecne uviedol, že sa k trestnému stíhaniu pripája, ale žiadny nárok na náhradu škody si v tejto trestnej veci neuplatňuje.

Svedok - poškodený O. D. vypovedal, že v to ráno spoznal obžalovaného D.. Vie len, že v krčme popíjali a to dosť, samotný incident si nepamätá. Len to, že po ňom boli dosť pootúkaní. Čo sa stalo, sa dozvedel až po vzhliadnutí fotografií. To, že obžalovaní prišli do krčmy, vnímal hmlisto. Zo začiatku to bolo v priadku, normálne, myslí, že spolu aj pili. Nepamätá sa, čo sa vtedy narozprávalo. Až doma v sprche zistil, že z brucha krváca. Ranu si zalepil a ďalej to nejakou zvlášť neriešil, hoci potom bol ešte na ošetrení, resp. vyčistení rany, kde mu to prelepili a tu zistil, že tá rana má šírku 3 cm a hĺbku 3 cm. Je možné, že niekto hovoril, že bude bitka, ale on si to nepamätá. Už pri príchode obžalovaných bol pod vplyvom alkoholu. Je možné, že všetci mali hlúpe reči. Je možné, že v prípravnom konaní všeobecne uviedol, že sa k trestnému stíhaniu pripája, ale žiadny nárok na náhradu škody si v tejto trestnej veci neuplatňuje.

Svedok A. K. vypovedal, že v daný deň to už bol druhý deň, čo pil. Pamätá si, že v krčme sedeli na jednej strane D., ktorých pozná a na druhej strane jeho rodina - z obžalovaných sú jeho strýkovia D. a K.. Následne vznikol konflikt, všetko sa to zbehlo veľmi rýchlo, detaily tohto konfliktu nevie. Nevie, ako sa správali poškodení k obžalovaným, vie len, že po chvíli od príchodu obžalovaných do krčmy tento konflikt vznikol. Nepamätá sa, kto ho vyvolal, ani kto ho ukončil, bol dosť opitý, zbraň u nikoho nevidel. Myslí, že sa nezapojil na obranu ani jednej zo strán.

Svedok I. Y. vypovedal, že on všetkých obžalovaných dovezol na aute do krčmy, kam spolu vošli a hneď osoba v bielom tričku odchytila obžalovaného D., aby si sadol do rohu, a že dostane, že bude bitka. Obe osoby im nadávali bolo isté, že sa chcú biť. Boli opití. On incident veľmi nevnímal, hral sa s mobilom. Bitku začali obaja poškodení, medzi sebou si hovorili, že bude ruvačka, on ich počul. Nevidel ale, kto začal konflikt, bol asi vonku. Videl, až keď vošiel, ako tí dvaja ležali na zemi. Nevidel, ako dal obžalovaný K. box tomu druhému. Obžalovaný E. tam stál, strkal sa, v ruke mu nič nevidel. O žiadnom noži nevie, nevidel ho. Nevie, aké mali poškodení zranenia, nevie ani, kto ukončil bitku, nevnímal to. Von išiel skôr, ako skončila bitka, štartoval auto. Po incidente obžalovaných odviezol autom preč.

Svedok O. A. vypovedal, že v čase incidentu bol v krčme, sedel tam, kde vždy. F. D. sedel pri inom stole s chlapmi už skôr. Potom prišli ďalší chlapi, sadli si vedľa guľatého stola, ale týchto nepoznal. Nastal buchot a zrazu videl jednu osobu v červenom tričku, ako spadla na zem a iná osoba jej začala prikladať servítky na brucho. Počas konfliktu tam lietali poháre, on iba zohol hlavu dole k pivu. Po chvíli sa postavil iný chlap v bielom tričku a následne spadol aj on. On ináč nepoznal nikoho, a aj to, že tam bol A. K., videl až následne zo záznamu - ten sa snažil chlapov od seba odťahovať. Tí dvaja chlapi, čo padli, bitku nezačali. Obžalovaní vyskočili po osobe v červenom tričku. Nôž ani inú zbraň u nikoho nevidel. Krv videl iba u toho v bielom tričku. Osoby od vedľa guľatého stola po incidente odišli preč. Nevie, ako začal konflikt, všetci tam kričali. Policajti prišli, až keď bolo po všetkom.

Svedok F. D. vypovedal, že od rána mali zabíjačku, z incidentu si nič nepamätá, bol silno opitý, všetko sa dozvedel až z neskôr videného videa. Žiadne detaily incidentu nevie, dôvod konfliktu nepozná. Žiadny nôž nevidel. Už do krčmy prišiel opitý. Aj to, čo vypovedal v prípravnom konaní, bolo v podstate len to, čo videl dodatočne na kamerovom zázname.

Svedok Z. Z. vypovedal, že bola sobota, presný dátum si nepamätá, bol doma, keď mu pred 7:00 h večer volal čašník, že v jeho prenajatých priestoroch podniku nastala udalosť, nejaký konflikt. Keď tam prišiel, bolo už po všetkom, všetko, čo videl, bolo z kamerového záznamu, išlo o krátky 1 - 2 minútový konflikt, bola tam vidieť zbraň, napadnutie, policajtom pri odovzdávaní záznamu oznamovali, že obžalovaný vytiahol nôž. Škoda spočívajúca v pár rozbitých pohároch bola nahradená. Celé to bol šok, zamestnanci sa ukryli do skladu. Napadnutá skupina osôb nie sú problémoví ľudia, do podniku chodia častejšie. Označenie kamerového záznamu nepozná, skôr tá firma čo to inštalovala.

Na návrh prokurátora bola čítaná časť skoršej zápisnice o výsluchu svedka, v rámci ktorej uviedol, že o tom, že je nainštalovaný kamerový systém, je značka na vstupných dverách do reštaurácie.

Svedok sa k čítanej výpovedi vyjadril, že výpoveď o tom, že je nainštalovaný kamerový systém, je značka na vstupných dverách do reštaurácie, je správna a pravdivá. Nepochopil celkom presne, že na toto sa pýtal prokurátor v predchádzajúcej časti jeho výpovede.

So súhlasom strán bol prečítaný znalecký posudok č. 25/2018 znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých vypracovaný Z.. K. D., zo záverov ktorého vyplýva, že:

1. Osobnosť je jednoduchšie štruktúrovaná, slabšie sociálne zakorenená s pocitmi existenciálnej neistoty, v dôsledku čoho sa ťažšie prispôbuje. Emocionálne labilná so zníženou frustračnou toleranciou, v záťaži má sklony k unáhleným nepremysleným reakciám, akčnejším prejavom meraných na kontrolu druhých. Je nezrelý, extrovertovaný s prejavmi dominancie. Prejavy organického alebo psychotického ochorenia alebo poruchy sa t. č. nemanifestovali.
2. V súvislosti s otázkou, či aká je úroveň a štruktúra intelektových funkcií obvineného, znalkyňa uviedla, že úroveň a štruktúra intelektových funkcií spadá do hraničného pásma populačnej normy zohľadnenej vekom a vzdelaním. Znamky organickej deteriorácie nie sú prítomné.
3. Pokiaľ ide o otázku, či má obvinený sklony k násilnostiam a agresivite a aká je úroveň ovládania agresivity, znalkyňa uviedla, že u obvineného sa klinickým a PSDG vyšetrením neobjektivovali znaky dominantnej agresivity. Agresivita teda netvorí dominantnú črtu osobnosti, v rámci jej štruktúry sú prítomné útočnejšie interpersonálne role. Za bežných okolností je schopný ovládať agresívne impulzy.

So súhlasom strán bol prečítaný znalecký posudok č. 67/2018 znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie klinická psychiatria vypracovaný A.. D. S., zo záverov ktorého vyplýva, že:

1. znaleckým vyšetrením bolo zistené, že obvinený je konzumentom alkoholu na úrovni škodlivého pitia. Somatopsychická závislosť od alkoholu u obvineného klinickým psychiatrickým vyšetrením a prevedením MAST testu nebola potvrdená. Psychiatrickým vyšetrením nebola zistená závislosť od iných omamných a psychotropných látok.
2. V súvislosti s otázkou, či obvinený bol v čase spáchania skutku závislý na návykových, omamných alebo psychotropných látkach, ak áno, do akej miery, znalkyňa uviedla, že v čase spáchania skutku obvinený bol konzumentom alkoholu v úrovni škodlivého pitia. Závislosť od alkoholu nebola klinickým psychiatrickým vyšetrením preukázateľná. V čase spáchania skutku nebol závislý od omamných a psychotropných látok.
3. Pokiaľ ide o otázku, či v súčasnosti je obvinený závislý na návykových omamných, alebo psychotropných látkach, ak áno, do akej miery, znalkyňa uviedla, že v súčasnej dobe nie sú u obvineného prítomné prejavy svedčiace pre somatopsychickú závislosť od alkoholu, omamných a psychotropných látok.
4. Čo sa týka otázky, či je u obvineného potrebné nariadiť ochranné liečenie, ak áno, akou formou, znalkyňa uviedla, že nenavrhuje uloženie ochranného protialkoholického liečenia.

Z oboznámeného záznamu na CD nosiči - kamerového záznamu o dĺžke 3:05 min. - jeho prehratím na počítači v pojednávacej miestnosti (kamerový záznam bol vyhotovený z bezpečnostnej kamery v pohostinstve U A. v obci O.) vyplýva, že v prvých sekundách tohto záznamu obžalovaný B. E., oblečený v modrých rifliach a šedom svetri, začal strkať do poškodeného X. K., oblečeného v červenom tričku, chytil

ho pod krk, až ho napokon zhodil na zem. Po páde sa poškodený X. K. postaví a podíde k niekoľkým ľuďom a začnú medzi sebou komunikovať. Komunikuje s obžalovaným X. K., ktorý mal oblečenú modrú mikinu a bledohnedé nohavice. Na zázname v čase 1:02 min. stojí obžalovaný B. E. za obžalovaným X. K., pričom obžalovaný B. E. skláňa hlavu, akoby na niečo pozeral a hýbal pritom rukami, akoby s niečím manipuloval. Následne spoza obžalovaného X. K. zdvihol obžalovaný B. E. pravú ruku horizontálne aj s lakťom do výšky ramien, v ktorej držal nôž, sotil poškodeného X. K. ľavou rukou a v pravej ruke stále držal nôž, s ktorým hrozil poškodenému X. K.. Následne na to sa obžalovaný B. E. zahnal pravou rukou, v ktorej mal nôž, na poškodeného X. K. do oblasti jeho krku, pričom ho v útoku predbehol obžalovaný X. K., ktorý poškodeného trafil ľavou rukou do oblasti tváre. Po tomto údere spadol poškodený X. K. na zem, zostal nehybne ležať a následne k nemu pristúpil obžalovaný B. E. a s uvedeným nožom zasiahol poškodeného do pravej časti brucha. Onedlho vznikla šarvátka medzi obžalovaným B. E. a poškodeným O. D., ktorý začal brániť nehybného poškodeného X. K.. Poškodeného O. D. napádali aj iné osoby, pričom po kope od inej osoby sa poškodený O. D. snažil postaviť, ale v útoku pokračoval obžalovaný B. E., ktorý ho kopol. Opäť začalo poškodeného O. D. napádať viacero osôb aj s obžalovaným B. E., u ktorého v čase 1:29 min. vidieť, ako zvierá v ruke nôž, ktorým napokon čoskoro poškodeného O. D. zasiahne do ľavej časti brucha, ktorý po následnom útoku viacerých osôb spadol na zem a zostal nehybne ležať. Obžalovaný B. E. až po ukončení konfliktu odložil nôž z ruky do zadného vrečka nohavíc v čase 1:49 min. záznamu.

V tejto súvislosti súd len na okraj uviedol, že ohľadom spolu piatich kamerových záznamov, ktoré obsahuje predmetný CD nosič, obžalovaný, obhajkyňa i prokurátor súhlasili s prehratím len tohto jedného - 3:05 min. trvajúceho záznamu. Na prehratí ostatných netrvali.

Z ambulantnej lekárskej správy z 13. februára 2018, týkajúcej sa poškodeného O. D. vyplýva diagnóza S31.1 - otvorená rana brušnej steny, a objektívny nález, pokiaľ ide o brucho, že v ľavom meso-hypogastriu je prítomná rezná rana veľkosti do 3 cm, zasahujúca podkožie, bez známok prieniku do brušnej dutiny, bez heriácie, rana sa hojí, okolie začervenané do 1 cm. Z ambulantnej lekárskej správy zo 14. februára 2018, týkajúcej sa rovnakého poškodeného O. D. a rovnakej diagnózy S31.1 - otvorená rana brušnej steny, vyplýva záver - bez traumatických zmien orgánov dutiny brušnej.

K právnej kvalifikácii a k výroku o vine obžalovaného B. E.

Pokiaľ ide o výrok o vine a právnej kvalifikácii, súd v prvom rade konštatuje, a to ani nebolo medzi stranami sporné, že dňa 10.02.2018 v čase okolo 16.00 hod. v obci O. v pohostinstve „U A.“ prišiel obžalovaný B. E. (spolu s ostatným spoluobžalovanými) do uvedeného podniku, kde popíjali alkohol a bavili sa tam s prítomnými hosťami, medzi ktorými boli aj poškodení X. K. a O. D. a tiež svedok F. D., ako popíjali a bavili sa došlo medzi nimi k slovnej potýčke, pri ktorej obžalovaný B. E. najprv sotil poškodeného X. K., následkom čoho tento padol na zem, postavil sa a znovu sa medzi sebou rozprávali, neskôr sa situácia vyostřila a obžalovaný X. K. udrel rukou do oblasti hlavy poškodeného X. K. a v tom istom okamihu sa zahnal nožikom na poškodeného X. K. aj obžalovaný B. E., pričom útok smeroval do oblasti krku X. K., ale tohto netrafil z dôvodu, že X. K. spadol na zem po útoku obžalovaného X. K., a následne ako ležal poškodený X. K. na zemi tak ho obžalovaný B. E. zasiahol nožikom do oblasti brucha, na to začal poškodeného X. K. brániť druhý poškodený O. D., ktorého okrem iných kopol tiež obžalovaný B. E., potom sa podarilo poškodenému O. D. vstať, a následne zaútočil na poškodeného O. D. okrem iných aj obžalovaný B. E. s nožikom, pričom ho zasiahol do oblasti brucha, poškodený O. D. spadol po útoku osôb na zem, zostal ležať na zemi a situácia sa upokojila, pričom všetci obvinení z miesta činu odišli autom preč, čím obžalovaný B. E. takto spôsobili poškodenému X. K. reznú ranu na brucho, ktorá si vyžiadala jednorazové ošetrovanie a poškodenému O. D. reznú ranu v ľavom meso-hypogastriu o veľkosti 3 cm zasahujúcu do podkožia bez známok prieniku do brušnej dutiny, podliatinu ľavého oka, ktoré zranenia si vyžiadali jednorazové ošetrovanie.

Tieto skutkové okolnosti neboli ani medzi stranami (prokurátorom a obžalovaným s obhajkyňou) sporné.

Sporným medzi stranami bolo najmä to, či zásah obžalovaného B. E. nožom do brucha poškodeného X. K. a do brucha poškodeného O. D., bol bodnutím, resp. pichnutím, ako tvrdila v obžalobe prokuratúra, alebo išlo o rez, ako tvrdila obhajoba. Spornou bola aj okolnosť, či v rámci zahňania sa obžalovaného B. E. s nožom do oblasti krku poškodeného X. K., obžalovaný vôbec mohol poškodeného zasiahnuť. A napokon spornou bola prítomnosť úmyslu u obžalovaného B. E. útokom nožom spôsobiť poškodeným

ťažkú ujmu na zdraví, nakoľko obhajoba tvrdila, že konanie obžalovaného smerovalo k povrchovému zásahu tela poškodených.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel, bez rozumných pochybností, k záveru, že skutok sa odohral tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, s tým, že v časti skutku týkajúceho sa fyzického útoku na oboch poškodených a ich zasiahnutí nožom sa obžalovaný B. E. spoločným konaním dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, a v časti skutku, ktorým obžalovaný učinil výpad s nožom v ruke do oblasti krku poškodeného X. K. sa obžalovaný B. E. dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodeného X. K. - k poškodeniu dôležitého orgánu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo. V tejto súvislosti súd poukazuje na nasledujúce konkrétne skutočnosti a argumenty:

Súd poukázal predovšetkým na to, že všetky vypočuté osoby (všetci štyria obžalovaní, poškodení i svedkovia) ku skutku nevedeli nič bližšie, konkrétnejšie uviesť, všetci hovorili len všeobecne o incidente, konflikte medzi obžalovaným a poškodenými. Na základe výpovedí nebolo možné jednoznačne ustáliť ani príčinu vzniku konfliktu, resp. kto vyvolal konflikt, pretože na jednej strane obžalovaní (a svedok I. Y., ktorý obžalovaných doviezol na aute do krčmy, prišiel s obžalovanými, aj s nimi po incidente odišiel, odviezol ich) vypovedali o provokovaní zo strany poškodených, ktorí sa mali od začiatku obžalovaným vyhrážať, že bude bitka, ruvačka, no na druhej strane poškodení túto verziu nepotvrdili. Naopak, svedkovia O. A. a Z. Z., ktorých súd považuje za najobjektívnejších, nakoľko sa nepreukázala bližšia väzba ani na jednu zo skupín, uviedli, že napadnutí poškodení bitku nezačali, nie sú to problémoví ľudia, do podniku chodia častejšie. Nôž v ruke obžalovaného B. E., ani jeho použitie v konflikte, takisto nikto z vypočúvaných nevidel, okrem samotného obžalovaného B. E., ktorý spáchanie skutku s nožom priznal. U všetkých vypočutých osôb zohral významnú úlohu alkohol, ktorého predchádzajúce požitie priznali všetci okrem svedka I. Y., ktorý sa ale ku skutku nevedel bližšie vyjadriť z dôvodu, že sa hral s mobilom a bol v čase skutku aj vonku.

Z uvedeného vyplýva, že dôkazom, na základe ktorého mohlo dôjsť k čo najpresnejšiemu dokázaniu (prevereniu a preukázaniu) priebehu skutku, je kamerový záznam z CD nosiča, ktorý bol vyhotovený z bezpečnostnej kamery v pohostinstve U A. v obci O.. Že ide o zákonný a procesne použiteľný dôkaz, vyplýva z vyjadrenia svedka Z. Z., majiteľa priestorov podniku, že o nainštalovaní kamerového systému je značka na vstupných dverách do reštaurácie, pričom táto okolnosť nebola žiadnou zo strán spochybnená.

Z pohľadu podriadenia konania obžalovaného B. E. pod určitú právnu kvalifikáciu, z uvedeného záznamu zreteľne vyplýva, že najskôr poškodeného X. K. obžalovaný B. E. chytiac a držiac ho pod krkom, tento zhodil na zem, a keď sa poškodený X. K. postavil, obžalovaný X. K. ho udril rukou do hlavy, následkom čoho poškodený opäť spadol na zem a zostal ležať, pričom v okamihu úderu obžalovaným X. K., na poškodeného s nožom v ruke zaútočil aj obžalovaný B. E., a to smerom na krk poškodeného, pričom poškodeného netrafil len z dôvodu, že zlomok sekundy predtým sa poškodený X. K. (najmä jeho hlava a krk, ich poloha) mierne vychýlil do strany práve v dôsledku zásahu od obžalovaného X. K.. Následne na bezbranne ležiaceho poškodeného X. K. opäť zaútočil s nožom v ruke obžalovaný B. E. a poškodeného zasiahol nožom do brucha na pravej strane. Keď túto udalosť videl poškodený O. D., bezprostredne na to začal brániť poškodeného X. K., avšak na poškodeného O. D. začali ihneď útočiť všetci štyria obžalovaní, a to údermi rúk a kopaním; pokiaľ ale ide konkrétne o obžalovaného B. E., tento poškodeného atakoval spôsobom, že (popri ďalších úderov a zásahov od ostatných obžalovaných) ho ležiaceho na zemi kopol a o 4 sekundy na to poškodeného O. D. zasiahol nožom do brucha, pričom po nasledujúcich úderoch od ostatných obžalovaných poškodený O. D. spadol na zem a aj on zostal nehybne ležať.

Podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 123 ods. 3 písm. e) Trestného zákona ťažkou ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je poškodenie dôležitého orgánu.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení Trestného zákona, súd konanie obžalovaného B. E. právne kvalifikoval ako pokus zločinu ublíženia na zdraví (§ 155 ods. 1 Trestného zákona) a to konkrétne v časti útoku nožom obžalovaného B. E. na krk poškodeného X. K.; v ostatnej časti ako prečin výtržníctva (§ 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona), okrem sotenia poškodeného X. K. na zem a kopnutia poškodeného O. D., aj pokiaľ ide o zásahy nožom do brucha u oboch poškodených - X. K. a O. D..

Ako prečin ublíženia na zdraví v zmysle § 156 ods. 1 Trestného zákona útoky a zásahy nožom do brucha poškodených súd nemohol kvalifikovať minimálne z dôvodov, že z vykonaného dokazovania - vyluchov poškodených i listinných dôkazov - nevyplývalo, že by si uvedené poškodenia zdravia objektívne vyžiadali lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo ani to, že by zásahy nožom do brucha poškodených mali byť právne kvalifikované ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a to ani v štádiu pokusu; odôvodnenie tohto záveru je uvedené v ďalšom odôvodnení tohto rozsudku.

K záveru o právnej kvalifikácii skutku u obžalovaného B. E. v časti útoku nožom na krk poškodeného X. K., ako pokusu úmyselného spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví, dospel súd na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého bolo nevyhnutné poukázať na nižšie uvedené okolnosti.

To, že tento konkrétny útok nožom smeroval na krk poškodeného X. K., je evidentné z kamerového záznamu, ktorý súd veľmi dôkladne preskúmal, pričom opakovaným pomalým a podrobným pozastavovaním kamerového záznamu (ktorým je mimochodom, čo do ostroti, pomerne vysoko kvalitný) inkriminovanej sekvencie útoku (okolo času 1:10 min.), dospel k záveru mimo rozumných pochybností, že tento výpad obžalovaného B. E. s nožom bol jednoznačne spôsobilý zasiahnuť krk poškodeného X. K., keby tento zostal stáť na mieste, resp. keby sa jeho hlava a krk nevychýlila z pôvodnej pozície v dôsledku - v rovnakom okamihu - uskutočneného zásahu rukou obžalovaného X. K. do hlavy poškodeného X. K.. V momente, ktorý by predstavoval zásah noža do krku poškodeného, možno pri pozastavení tohto okamihu kamerového záznamu zreteľne pozorovať, ako sa ruka, resp. päšť obžalovaného s nožom nachádza vedľa už v tom okamihu vychýleného krku a za plecom poškodeného, z čoho možno rozhodne vyvodiť, že (vzhľadom na námietky a spochybňovanie obhajoby, pokiaľ ide vzdialenosť obžalovaného B. E. a poškodeného X. K.) pokiaľ by poškodený (jeho hlava a krk) zostal v rovnakej pozícii, ako v čase započatia tohto výpadu s nožom, obžalovaný B. E. by týmto konkrétnym výpadom poškodeného X. K. bezpochyby dočiahol a aj zasiahol nožom do prednej časti krku.

Za poškodenie dôležitého orgánu v zmysle § 123 ods. 3 písm. e) Trestného zákona sa jednoznačne považuje také porušenie niektorého z telesných orgánov, pri ktorom vzniká nebezpečenstvo pre život alebo iný závažný dlhšie trvajúci alebo trvalý následok, čo je stav, ktorý zodpovedá ťažkej ujme na zdraví iného druhu [napr. podľa písm. b) alebo i) uvedeného ustanovenia]. Za týchto podmienok je poškodením dôležitého orgánu poranenie prednej polovice krku a veľkých ciev tu prebiehajúcich i nervov, a to aj podľa právnej teórie („Trestný zákon Veľký komentár“, spracovaný autorským kolektívom pod vedením prof. JUDr. Jozefa Čentéša, PhD., vydaný vo vydavateľstve Eurokódex, s.r.o. v septembri 2013), aj podľa rozhodovacej činnosti súdov (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. septembra 2016, sp. zn. 2Tdo/37/2016, rozsudok Krajského súdu Nitra zo 17. októbra 2017, sp. zn. 1To/54/2017).

Aj bežná osoba (laik, ktorý nie je medicínsky znalý) vie, že v podkoží krku, v mieste, na ktoré smeroval útok nožom obžalovaného B. E., sa nachádzajú hlavné tepny, alebo žily privádzajúce alebo odvádzajúce krv do mozgu, zásah nožom do ktorých spôsobuje (môže spôsobiť) poranenie charakteru ťažkej ujmy na zdraví, ale aj život ohrozujúci stav. Na podporu tohto záveru možno poukázať na čerstvý medializovaný prípad, kedy v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I obžalovaný zásahom noža do krku spôsobil poškodenému smrť, ku ktorej došlo práve v dôsledku vykrvácania.

Ide o podstatný rozdiel v porovnaní so zásahom nožom do brucha (ale aj napr. do chrbta, horných, či dolných končatín), kedy bežná osoba vzhľadom na umiestnenie dôležitých orgánov nemusí vedieť, že takýmto konaním spôsobí (môže spôsobiť) inej osobe ťažkú ujmu na zdraví. Nie je možné síce poprieť, že zásah nožom do brucha (chrbta, horných, či dolných končatín) inej osoby môže znamenať útok na život, či zdravie tejto osoby, avšak taktiež nie je možné automaticky predpokladať, že akékoľvek bodnutie / rez nožom do spomenutých častí tela znamená úmysel spôsobiť poškodenú osobu ťažkú ujmu na zdraví, preto napokon súd zásahy nožom do brucha poškodených X. K. a O. D. súd vyhodnotil a právne kvalifikoval tak, ako je to uvedené a odôvodnené na predchádzajúcej strane tohto rozsudku.

V nadväznosti na uvedené okresný súd sa tiež vyjadril k predmetu, ktorý obžalovaný B. E. použil v rámci svojich útokov na poškodených: veľmi vážne pochybnosti vyvoláva tvrdenie obžalovaného o použití pracovného orezávacieho noža s čepeľou 1,5 cm. Z kamerového záznamu, predovšetkým z času 1:45 min. je naopak možné vyvodiť veľmi vysoko pravdepodobný záver, hraničiaci s istotou, že išlo o otvárací nôž so značne dlhšou čepeľou, než uvádzal obžalovaný. Nôž sa pre trestné konanie nepodarilo zaistiť (a následne ho preskúmať), nakoľko ho obžalovaný podľa jeho vlastného tvrdenia po skutku zahodil, preto bolo možné pracovať len s verziou o orezávacom noži. Podľa názoru súdu sa obžalovaný vlastnou verziou o type noža snažil zľahčiť, zmierniť závažnosť svojho konania a následných možných následkov. V každom prípade, na závažnosť výpadu obžalovaného s nožom na krk poškodeného X. K. uvedená okolnosť vplyv nemala, aj s poukazom na to, že uvedeným nožom obžalovaný spôsobil poškodenému O. D. na bruchu 3 centimetrovú otvorenú ranu.

Podľa názoru súdu bol mimo rozumných pochybností preukázaný aj úmysel obžalovaného B. E. spôsobiť zásahom noža do krku poškodenému X. K. ťažkú ujmu na zdraví, a to predovšetkým s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých došlo k útoku, s prihliadnutím na intenzitu útoku, na to, aký predmet obžalovaný B. E. použil, a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého z útoku reálne a predvídateľne hrozilo.

K útoku (k výpadu s nožom na krk poškodeného X. K.) došlo v rámci predchádzajúceho, ale aj následného značne agresívneho útočenia a fyzického napádania obžalovaného (ale aj ostatných obžalovaných) najskôr voči poškodenému X. K. a neskôr voči poškodenému O. D.. Už pred predmetným výpadom obžalovaný B. E. chytil poškodeného X. K. pod krk a takto ho držiac zhodil na zem. To, že obžalovaný skutočne nemal zábrany reálne použiť nôž proti telesnej integrite poškodeného, svedčia aj následné 2 zásahy do brucha oboch poškodených. Obžalovaný B. E. teda nevytasil a neútočil nožom len kvôli hrozbe, aby iným len pohrozil jeho použitím, príp. kvôli svojej obrane, naopak, akonáhle sa vyskytla možnosť nožom zaútočiť a poškodených ním zasiahnuť (bodnutím, či rezom), obžalovaný nezaváhal a takúto príležitosť využil; v prvom prípade pre obžalovaného neúspešne, v ďalších dvoch prípadoch pre neho úspešne. V žiadnom prípade sa nemožno stotožniť s tvrdením obžalovaného B. E. v rámci jeho výpovede, keď tvrdil, že chcel poškodených len vystrašiť, konal v afekte a nevedel, či sa poškodený nepostaví. Veľmi podstatou okolnosťou je, že obžalovaný B. E. nôž v pokoji vytiahol, pripravil na použitie a týmto útočil bez toho, aby boli poškodení akokoľvek ozbrojení, príp. obžalovaného napádali obdobne nebezpečným spôsobom, či dokonca vôbec začali napádať, pretože poškodený X. K. v čase, keď na neho 2-krát zaútočil nožom obžalovaný B. E., s týmto nebol žiadnym spôsobom v konfrontácii - v okamihu pokusu obžalovaného B. E. zasiahnuť nožom krk poškodeného, tento mal potýčku s iným obžalovaným - X. K.; navyše okrem toho absolútne nepochopiteľným sa súdu javí následný útok obžalovaného B. E. do brucha bezvládne a nehybne ležiaceho poškodeného X. K., ktorý útok obžalovaný vykonal bez okolkov, nekompromisne. Nelogicky až absurdne vyznieva tvrdenie obžalovaného, podľa ktorého takto poškodeného zasiahol do brucha preto, že nevedel, či sa poškodený nepostaví; okrem toho, že poškodený obžalovaného ani pred tým nijako nenapádal a neohrozoval, pred zásahom do brucha poškodený navyše niekoľko sekúnd od pádu na zem nehybne a bezvládne ležal. Uvedené okolnosti majú vplyv aj na zohľadnenie intenzity útoku. Obžalovaný B. E. útočil s nožom bez akýchkoľvek zábran na poškodeného X. K., ktorý sa obžalovaným B. E. v danom momente vôbec nezaoberal, a v druhom prípade útoku bol poškodený dokonca v bezvedomnom stave; obžalovaný B. E. konal spôsobom zodpovedajúcemu jeho rozhodnutiu naplniť svoju vôľu poškodeného za každú cenu nožom pobodať / porezať. Úmysel obžalovaného B. E. spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, možno vyvodiť aj s prihliadnutím na to, že obžalovaný ako predmet v rámci útoku použil nôž, ktorý nepochybne možno považovať za jeden z najčastejších a súčasne najnebezpečnejších predmetov, ktorým možno pri - čo i len jednorazovom - zásahu do krku iného človeka ihneď a bez problémov spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví,

dokonca až fatálne následky. To, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého z útoku hrozilo, je zrejme z už vyššie uvedeného odôvodnenia rozsudku, teda niet pochyb o tom, že bodnutie, resp. rezný zásah nožom do oblasti krku s hlavnými žilami môže spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví - masívne krvácanie, resp. vykrvácanie. V súhrne sa záverom súdu žiada dodať, že bolo v podstate len vecou náhody, že obžalovaný B. E. poškodenému X. K. nespôsobil ťažkú ujmu na zdraví a nespôsobil ju len v dôsledku iných okolností, a nie v dôsledku vôle obžalovaného.

Podriadenie konania obžalovaného B. E., pod právnu kvalifikáciu ako prečinu výtržníctva a zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu, podporuje aj znalecké skúmanie obžalovaného z odvetvia klinická psychológia dospelých, v zmysle ktorého sa síce u obžalovaného neobjektivovali znaky dominantnej agresivity, agresivita netvorí dominantnú črtu osobnosti a za bežných okolností je schopný ovládať agresívne impulzy, avšak na druhej strane osobnosť obžalovaného je jednoduchšie štruktúrovaná, slabšie sociálne zakorenená s pocitmi existenciálnej neistoty, v dôsledku čoho sa ťažšie prispôsobuje, je emocionálne labilná so zníženou frustračnou toleranciou, v záťaži má sklony k unáhleným nepremysleným reakciám, akčnejším prejavom meraných na kontrolu druhých, je nezrelý a extrovertovaný s prejavmi dominancie.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie a všetky uvedené skutočnosti súd musel upraviť skutkovú vetu v porovnaní s tým, ako bola uvedená v obžalobe, práve preto, aby bola v súlade s vykonaným dokazovaním. Konkrétne došlo k úprave tak, že pojem „bodol“ a „pichol“ nožom obžalovaný B. E. do oblasti brucha poškodených, nahradil pojmom „zasiahol“, nakoľko najmä v lekárskech ambulantných správach z 13. a 14. februára 2018 sa uvádza pojem „rezná rana“, hoci, najmä po vzhliadnutí kamerového záznamu, nemožno úplne vylúčiť ani správnosť v obžalobe uvedeného pôvodného označenia útoku nožom obžalovaného B. E. do brucha poškodených. Ďalej súd pri úprave postupoval tak, aby skutok uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku vykazoval všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona k § 155 ods. 1 Trestného zákona. V tomto smere je nutné pripomenúť, že skutok uvedený vo výroku o vine rozsudku súdu musí odrážať všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným. Uvedené konštatovanie platí aj v prípade, ak sa obžalovanému kladie za vinu spáchanie trestného činu v štádiu pokusu. Aj v takomto prípade musí byť v skutkovej vete uvedenej vo výrokovvej časti rozsudku uvedené, k akému následku smerovalo úmyselné konanie obžalovaného, t. j. aký konkrétny následok mohol reálne a predvídateľne vzniknúť konaním obžalovaného a zároveň mohol byť aj zahrnutý jeho úmyselným zavinením. Pokiaľ sa obžalovanému B. E. kladie za vinu, že jeho úmyselné konanie smerovalo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, tak ako to je v posudzovanom prípade, potom musí byť v skutkovej vete výroku o vine logicky uvedené, aká konkrétna ťažká ujma na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 Trestného zákona hrozila z konania obžalovaného. Nakoľko súd ustálil, že výpad s nožom na krk poškodeného X. K. bezprostredne smeroval k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví - k poškodeniu dôležitého orgánu v zmysle § 123 ods. 3 písm. e) Trestného zákona, bola skutková veta modifikovaná vložením formulácie v znení: pričom obv. B. E. tento útok smeroval do oblasti krku, kde mohlo dôjsť k poraneniu tepien, alebo žíl privádzajúcich alebo odvádzajúcich krv do mozgu, čo mohlo spôsobiť poranenie charakteru ťažkej ujmy na zdraví, ale aj život ohrozujúci stav.

Pokiaľ ide o obhajobné námietky, súd konštatuje, že to, či v prípade zásahu nožom do brucha oboch poškodených ide o bodnutie, resp. pichnutie, alebo o rez, je v konečnom dôsledku irelevantné, nakoľko v tejto časti konanie obžalovaného B. E. bolo právne kvalifikované ako prečin výtržníctva; súd ale nemôže opomenúť, že zásahy nožom tak, ako sú zachytené na kamerovom zázname, majú skôr charakter bodnutia, resp. pichnutia, pretože obhajobou načrtávaná oblúková (elipsová) trajektória ruky s nožom je, ak vôbec, príliš zanedbateľná, aby mohla vylučovať úvahy o trajektórii ruky s nožom v tvare priamky, charakteristickej pri bodnutí / pichnutí. Rovnaké závery o irelevantnosti, odôvodnené v prechádzajúcej vete, platia aj pre námietky obhajoby týkajúce sa tukovej vrstvy na bruchu poškodených, použitej sily obžalovaného pri týchto útokoch do brucha poškodených a vedomosti obžalovaného o nemožnosti zasiahnutia životne dôležitého orgánu v bruchu poškodených. Pochybnosťami obhajoby o úmysle, o možnosti zasiahnutia a spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví, pokiaľ ide o výpad s nožom obžalovaného B. E. na krk poškodeného X. K., sa súd zaoberal v predchádzajúcej časti odôvodnenia rozsudku. Nestotožnenie sa súdu s tvrdením obžalovaného B. E. v rámci jeho výpovede, keď tvrdil, že chcel poškodených len vystrašiť, konal v afekte a nevedel, či sa poškodený nepostaví, je takisto odôvodnené v predchádzajúcej časti odôvodnenia rozsudku.

Zo všetkých vyššie uvedených dôkazov a úvah bez rozumných pochybností, okresný súd vyvodil záver, že obžalovaný B. E., spôsobom opísaným v skutkovej vete rozsudku, sa spoločným konaním dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej výtržnosti tým, že napadol poškodených X. K. a O. D. a súčasne sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k úmyselnému spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodeného X. K. - k poškodeniu dôležitého orgánu, pričom k dokonaniu činu nedošlo. Vina obžalovaného je v podstate a v rozhodujúcej miere založená len na dôkaze vyplývajúcom z kamerového záznamu, avšak tento dôkaz nevzbudzuje žiadne relevantné pochybnosti, je dostatočný, presný a presvedčivý a dopĺňajú ho aj ďalšie vykonané dôkazy. Obžalovaný sa napokon k spáchaniu prečinu výtržníctva priznal, napr. aj v rámci záverečnej reči (v ostatnej časti skutok navrhol právne posúdiť ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona). Z predmetného dokazovania vyplynulo, že skutok uvedený v rozsudku sa nielen stal, ale u obžalovaného B. E. aj napĺňa znaky objektívnej stránky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 123 ods. 3 písm. e) Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný v časti skutku útok nožom smeroval do oblasti krku poškodeného X. K., kde mohlo dôjsť k poraneniu tepien, alebo žíl privádzajúcich alebo odvádzajúcich krv do mozgu, čo mohlo spôsobiť poranenie charakteru ťažkej ujmy na zdraví, ale aj život ohrozujúci stav. To, že následok v podobe ťažkej ujmy na zdraví u poškodeného X. K. v konečnom dôsledku nenastal, je nutné pripísať len a len okolnostiam nezávislých od vôle obžalovaného.

Vzhľadom na spôsob spáchania skutku obžalovaným B. E., s prihliadnutím najmä na ciele a opakované fyzické ataky poškodených a na použitý nôž, mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný konal s priamym úmyslom [§ 15 písm. a) Trestného zákona] porušiť záujem chránený Trestným zákonom (ľudské zdravie v prípade oboch trestných činov, v prípade výtržníctva aj pokojné občianske spolužitie pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok, ale i dôstojnosť ľudí), tento záujem porušiť chcel a to vo vzťahu k oboj trestným činom, zo spáchania ktorých súd uznal obžalovaného za vinného. Priamy úmysel obžalovaného sa teda vzťahuje aj reálne a predvídateľné spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví, avšak k dokonaniu zločinu nedošlo, ako je uvedené vyššie, v dôsledku okolností nezávislých od vôle obžalovaného. Inými slovami, súd je toho názoru, že nožom sa do krku človeka s iným cieľom, než spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, nebodá / nereže.

K výroku o treste ukladanému obžalovanému B. E.:

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu bolo treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o pohľadávacích a príťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému B. E. vychádzal z toho, že bol uznaný vinným z dvoch trestných činov a preto musel ukladať jeden úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, a to podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, ktorý je prísnejším trestným činom. Súd vychádzal zo závažnosti tohto zločinu ublíženia na zdraví (pretože za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona je určená sadzba trestu odňatia slobody v rozpätí až na 3 roky), z pokusu ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 155 ods. 1 Trestného zákona) v rozpätí 4 roky až 10 rokov. V tejto súvislosti došlo k aplikácii § 14 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému B. E., súd ďalej vychádzal aj z toho, že ak bol obžalovaný uznávaný vinným z trestného činu, ktorého horná hranica trestnej sadzby, ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona, prevyšuje 5 rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona), pričom podmienienečne odložiť uložený výkon trestu odňatia slobody možno len vtedy, ak sa ukladá trest odňatia slobody neprevyšujúci 2 roky (§ 49 ods. 1 Trestného zákona), respektíve 3 roky (§ 51 ods. 1 Trestného zákona). Z uvedeného je zrejmé, že súd mohol uložiť obžalovanému len nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko dolná hranica trestnej sadzby u trestného činu, podľa ktorého sa obžalovanému ukladá trest, prevyšuje 3 roky. Súd preto uzatvára, že obžalovanému musel uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko iný druh trestu vylučuje, v danom prípade, priamo Trestný zákon.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný B. E. má evidované 3 záznamy, v rámci posledných dvoch bol rozsudkom Okresného súdu Senica z 10. marca 2008, sp. zn. 3T/2/2007, právoplatným dňa 26. marca 2008, uznávaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený jednak nepodmienečný 7-ročný trest odňatia slobody, z výkonu ktorého bol podmienienečne prepustený uznesením Okresného súdu Bratislava I z 24. januára 2013, sp. zn. 1Pp/180/2012, s určením skúšobnej doby podmienienečného prepustenia na 4 roky, s tým, že k osvedčeniu sa došlo dňa 23. júna 2017, a jednak úhrnný spoločný nepodmienečný 6-mesačný trest odňatia slobody, s tým, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Senica z 28. júna 2007, sp. zn. 2T/78/2007, bol zrušený. V každom prípade, odsúdenie vo veci Okresného súdu Senica sp. zn. 3T/2/2007 bolo uznesením Okresného súdu Senica z 19. júna 2018, sp. zn. 1Nt/18/2018, zahladené, s tým, že na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Akoby nebol odsúdený, sa na páchatel'a hľadí aj v rámci prvého odsúdenia Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/78/2007.

Súd u obžalovaného B. E. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, pričom priťažujúcu okolnosť zistil jednu v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchal viac trestných činov. Vzhľadom na to, že prevažujú priťažujúce okolnosti, súd postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu s tým, že po tejto úprave je trestná sadzba u obžalovaného vo výmere 6 rokov až 10 rokov (10 rokov - 4 roky = 6 rokov; $6 : 3 = 2$; teda 2 roky je jedna tretina zo 6 rokov, o ktoré sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona).

S poukazom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že pre nápravu obžalovaného B. E. je nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože uloženie iného druhu trestu vylučuje v danom prípade priamo Trestný zákon, avšak pokiaľ ide o jeho výmeru, tak postačí jeho uloženie na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby; neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by boli dôvodom na to, aby trest bol ukladaný v polovici, či pri hornej hranici upravenej trestnej sadzby. Súd pri tom vychádzal aj z toho, že trest odňatia slobody bol obžalovanému ukladaný podľa trestného činu, ktorý obžalovaný spáchal v štádiu pokusu a preto bolo nutné vziať do úvahy nielen povahu a závažnosť spáchaného pokusu, ale aj to, do akej miery sa konanie obžalovaného priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti, ktoré a dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo [§ 34 ods. 5 písm. c) Trestného zákona]. Súd, vo všeobecnosti, považuje útok(y) nožom na ľudí za mimoriadne závažné konanie, ktoré môže mať často nenapraviteľné následky. Z pohľadu spoločnosti je absolútne neprijateľné uvedené konanie obžalovaného, kedy pri v podstate štandardnej krčmovej šarvátko vyťahne nôž a bezhlavo ním bezdôvodne útočí na iné nenásilné osoby, na krk ľudí. V posudzovanom prípade, práve s poukazom na vyššie uvedené okolnosti týkajúce sa pokusu (to, do akej miery sa konanie obžalovaného priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti, ktoré a dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo), súd vzal do úvahy skutočnosť, že obžalovaný v konečnom dôsledku poškodeného X. K. do krku nezasiahol, avšak, ako je to už vyššie opakovane zdôrazňované, to, že následok v podobe ťažkej ujmy na zdraví u poškodeného X. K. v konečnom dôsledku nenastal, je nutné pripísať len okolnostiam nezávislých od vôle obžalovaného. Zohľadnenie uvedených okolností súd vyjadril tým, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, ktorý je podľa názoru súdu postačujúci pre nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný B. E. 28.09.2018 priamo do zápisnice z hlavného pojednávania na č.l. 292, ktoré odvolanie doplnil písomným podaním prostredníctvom svojej obhajkyne O.. C. A. 05.11.2018 na č.l. 349-353.

V písomných dôvodoch odvolania namietal skutočnosť, že súd prvého stupňa vyvodil skutkové závery výlučne z kamerového záznamu pre účely trestného konania. Tieto sú nesprávne, z tohto záznamu ani nevyplývajú, iba sú subjektívne zistenia súdu s neadekvátnym vyjadrením objektívne zaznamenaného skutkového deja. Ak by aj boli správne tieto závery nesprávne sú z nich vyvedené právne závery. Tvrdenie, že sa obžalovaný nožom zahnal do oblasti krku poškodeného K. je nesprávne a toto tvrdenie nevyplýva z kamerového záznamu, pri zväčšenom a spomalenom zábere je zreteľné, že trajektória pohybu jeho ruky nesmerovala na krk poškodeného, ale na jeho ľavé plece a tento fakt nespochybňuje ani skutočnosť, že sa poškodený z dráhy jeho ruky vychýlil. Ak by ostal stáť na mieste, jeho krk by zasiahnutý nebol. Jeho ruka sa nepohybovala v horizontálnom smere, ale vertikálnom, zvrchu nadol. Ak by mal byť zasiahnutý krk poškodeného, jeho útok by musel byť vedený pohybom ruky s nožom sprava doľava a horizontálne. Z tohto kamerového záznamu je zrejmé, že poloha jeho ruky z pozície pred útokom, do svojho najvzdialenejšieho bodu leží mimo hlavy a krku stojaceho X. K. a to po jeho ľavej strane. Ak by sa aj X. K. následkom úderu do hlavy nevychýlil zo svojej polohy v stoji, nikdy by ho so svojou pravou rukou nezasiahol do krku alebo hlavy, lebo tieto časti tela sa nenachádzali v trajektórii pohybu jeho ruky. Táto namietaná skutočnosť predstavuje najzásadnejší nedostatok postupu súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov a preto súd došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vyústilo do neadekvátnej právnej kvalifikácie konania, ktorej sa dopustil obžalovaný. Ďalej súd prvého stupňa vyhodnocoval kamerový záznam, na základe čoho vyhodnotil, že výpad obžalovaného s nožom bol jednoznačne spôsobilý zasiahnuť krk poškodeného K., kedy tento ostal stáť na mieste, kedy sa jeho hlava a krk nevychýlila z pôvodnej pozície, bezpochyby by dočiahol a aj zasiahol nožom do prednoľavej časti krku poškodeného. Táto časť citovaného odôvodnenia rozsudku je nesprávna a interpretovanie skutkových okolností zachytených na kamerovom zázname sú pravdepodobne zapríčinené subjektívnou nedokonalosťou zmyslového vnímania na strane súdu. Súd konštatuje, že aj laik vie, že v podkoží krku, v mieste na ktoré smeroval útok nožom sa nachádzajú hlavné tepny a žily, zásah nožom, do ktorých spôsobuje poranenie charakteru ťažkej ujmy na zdraví, ale aj život ohrozujúci stav a podľa názoru súdu bol mimorozumných pochybností preukázaný aj úmysel obžalovaného B. E. spôsobiť zásahom noža do krku poškodenému X. K. ťažkú ujmu na zdraví a to predovšetkým s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých došlo k útoku, s prihliadnutím na intenzitu útoku, na to aký predmet obžalovaný B. E. použil a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého z útoku reálne a predvídateľne hrozilo. Z tohto stanoviska súdu možno vyvodiť úvahy v tom zmysle, že krk človeka, je oproti iným častiam tela človeka oveľa citlivejší a zraniteľnejší, až do takej miery, že akýkoľvek útok, akýmkoľvek nožom smerujúcim na túto časť tela, je vždy konaním smerujúcim spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví. Rovnaký záver podporuje aj nasledujúca citácia rozsudku na strane 15. V týchto súvislostiach je možné uznať, že ľudský krk je vzhľadom na svoju povahu pomerne krehké a oproti iným častiam ľudského tela podstatne zraniteľnejšie miesto. Nie však do takej miery ako to interpretuje súd, keď v podstate tvrdí, že pri útoku naň s nožom, vždy ide o pokus spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví. Takýto záver považuje za nesprávny. Bez akýchkoľvek pochyb je predsa reálna možnosť, existuje reálna a prijateľná verzia, pri ktorej útočník používa nôž a smeruje ním na krk súpera s tým úmyslom, že ho poraní iba povrchovo bez zásahu tepien a nervov, ktoré sú uložené hlbšie ako žily, pričom ak sa takýto zásah útočníkovi podarí spôsobí útočníkovi len povrchové poranenia. Žily nachádzajúce sa v podkoží aj na iných častiach ľudského tela ako napr. končatiny, útok na tieto miesta nožom nemožno tvrdiť, že je pokusom o spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví. Vždy bude závisieť od povahy použitého nástroja a celkovej povahy intenzity útoku. V danom prípade zo všetkých okolností a detailov zachytených na kamerovom zázname, jednoznačne a bez pochybností nevyplýva, že ním vedený pohyb pravej ruky voči stojacemu X. K. bol v intenzite a s úmyslom spôsobenia následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví. Bez akýchkoľvek dôkazných skutočností nemožno spotrebnou mierou presvedčivosti a bez dôvodných pochybností vydoiť záver, že ak by k zásahu krku X. K. došlo, nebolo by mu spôsobené iba povrchové zranenie, ale bolo by mu spôsobené práve zranenie ťažšie. Takéto tvrdenie je nesprávne, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a postráda logiku. Jeho útok nesmeroval na krk poškodeného, čo zároveň popiera jeho akýkoľvek úmysel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví. Ak by súdom zistené skutkové okolnosti ak by boli správne, (čo neboli), ide tu o ich nesprávne právne posúdenie. Úvahy a hodnotenia súdu tak ako ich popísal smerujú k neprijateľným až absurdným záverom, keď tvrdí, že útok nožom do krku človeka smeruje k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. Tento názor je neudržateľný, pretože akúkoľvek časť ľudského tela je možné zasiahnuť nožom tak, že na nej bude spôsobené iba povrchové zranenie a to najmä vtedy, ak presne k takémuto následku smeruje úmysel útočníka. Z kamerového záznamu je evidentné, že útok na krk nesmeroval, čo považuje za nesporne zjavné. Ak by však mal platiť opak, presné smerovanie útoku, ostáva sporné. Nebolo by možné bez dôvodných pochybností tvrdiť, že útok

smeroval priamo na krk poškodeného a nie napr. na jeho tvár. Z týchto okolností je tvrdenie súdu ako objekt tvrdenie krk, iba špekuláciou v jeho neprospech a za danej situácie nemožno postupovať inak ako uplatnením princípu in dubio pro reo. Súd vyhodnotil popis noža zo strany obžalovaného ako nevierohodný, skutočnosť že nôž sa pre účely trestného konania nepodarilo zaistiť, nemala na závažnosť jeho výpadu na krk poškodeného vplyv, keďže O. D. na bruchu spôsobil 3 cm otvorenú ranu. Z týchto úvah súdu vyplýva, že použitý nôž musel mať inú čepeľ ako obžalovaný tvrdil. Je evidentné, že argument súdu o tejto rane neobstoí, pretože takýmto nožom je možné spôsobiť reznú ranu o dĺžke 3 cm, nie však v takej hĺbke. V tomto smere sa súd priklonil k subjektívnemu tvrdeniu O. D., ktorý pri ošetrení u lekára tvrdil, že mal ranu v bruchu o dĺžke 3 cm aj hĺbku. Tieto tvrdenia sú v rozpore s ambulantnou lekárskou správou pacienta O. D. z 13.02.2018, v ktorej je uvedené, že na ľavej časti brucha je rezná rana o veľkosti 3 cm zasahujúca podkožie, bez známkov prieniku do brušnej dutiny. Táto správa neoznačuje ranu ako bodnú alebo reznú, čo sa týka rozmeru, ale je zapísaná v správe ako rezná. Ďalej popisuje hrúbku kože s tým, že aby bola rana hlboká 3 cm bolo by ju potrebné zašivať, čím boli argumentácie súdu vyvrátené. Vo vzťahu k presvedčeniu súdu o jeho úmysle k spôsobeniu ublíženia na zdraví je významnou okolnosťou aj to, že ak by mal aj pri domnelom útoku na krk poškodeného, prečo tento úmysel nedokonal vzápätí po prvom neúspešnom pokuse a prečo ho neporezal na krku, keď ležal na zemi. Odvolanie podal voči výroku o vine vyslovenej za zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu a s tým spojený aj výrok o treste. Z textu uvedenia v rozsudku vyplýva, že nesprávne posúdil skutkové zistenia, ktoré možno napraviť pred odvolacím súdom a dôkazy nie je potrebné opakovať, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. ak by aj skutkové závery prvostupňového súdu boli správne v zmysle textu odôvodnenia pri hodnotení subjektívnej stránky a právnej kvalifikácie zisteného skutku došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, ktorý zakladá odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. Navrhol zmeniť prvostupňový rozsudok upravením skutkového deja tak, aby neobsahoval skutočnosti o jeho konaní a úmysle smerujúcom k zasiahnutiu krku poškodeného a k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. S odvolaním sa na argumentáciu súdu prvého stupňa v prvom odseku na 13 strane napadnutého rozsudku v tom smere, že jeho útoky a zásahy nožom do brucha poškodených nemohol kvalifikovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a to minimálne z dôvodov, že z vykonaného dokazovania, vylúčením poškodených a listinných dôkazov nevyplývalo, že uvedené poškodenie zdravia, je možné právne kvalifikovať ako ublíženie na zdraví podľa § 123 ods. 2 Tr. zák. Navrhol, aby ho odvolací súd v časti obžaloby za pokus ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. spod obžaloby oslobodil, ustálil právnu kvalifikáciu iba ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a pri ukladaní trestu za tento trestný čin prihliadol na okolnosť, že sa ku skutku priznal a úprimne ho oľutoval.

K odvolaniu obžalovaného B. E. sa Okresná prokuratúra Malacky nevyjadřila.

V rámci odvolacieho konania dňa 20.12.2018 obhajkyňa obžalovaného O.. C. A. doručila odvolaciemu súdu znalecký posudok č. 72/2018 znalca O.. U.. X. G. z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická fotografia a video.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa vykonalo za splnenia podmienok v § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti poškodeného O. D. a X. K..

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhla oboznámiť a doplniť dokazovanie o znalecký posudok znalca O.. U.. X. G.. Uviedla, že poukazuje na skutočnosti a obsah ňou uvádzaných v odvolaní, ktoré sa týkajú posúdenia skutkových zistení a následne na to právnej kvalifikácie. Čo sa týka úpravy skutku, poukazuje na jej záverečnú reč, ktorú predniesla pred vyhlásením rozsudku súdu prvého stupňa dňa 28.09.2018. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bol uznaný obžalovaný B. E. skutkovo pre uvádzaný zločin, navrhla upraviť skutkovú vetu podľa rozsahu dokazovania, obžalovaného oslobodiť pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu, uznať ho za vinného iba za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva a uložiť mu v rámci tejto trestnej sadzby primeraný trest.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí poukázal na rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý považuje za zákonný a správny a v tomto smere poukázal aj na podrobnú argumentáciu súdu prvého stupňa a odvolanie obžalovaného B. E. navrhol postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný B. E. sa na verejnom zasadnutí pridržiaval návrhu svojej obhajkyne, svoje konanie ofutoval a dodal, že nikomu nechcel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného B. E. nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. Tr. por.

Krajský súd v Bratislave postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku senátu Okresného súdu Malacky podala procesná strana na to oprávnená (§ 307 ods. 1 písm. a/ Tr. por.), proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone (§ 309 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V zmysle 12. odseku toho istého zákonného ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie na hlavných pojednávaniach v predmetnej trestnej veci, prejednal a vyhodnotil všetky dôkazy potrebné na rozhodnutie vo veci. Dôkazy boli vykonané v súlade s Trestným poriadkom. Z obsahu zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 28.09.2018 na č.l. 289 vyplýva, že žiadna z procesných strán po vykonanom dokazovaní nemala návrhy na doplnenie dokazovania.

Pri plnení revíznej povinnosti tak odvolací súd zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo ustálené na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo odrazom prípravného konania, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti, ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Tr. por., podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke rozhodovania o vine, resp. nevine. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu, na tieto odkazuje bez potreby ďalšieho opakovania.

Súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pritom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť.

Odvolačný súd konštatuje, že nezistil dôvody na opakovanie vykonaných dôkazov, resp. vykonávanie ďalších dôkazov (doplnenie dokazovania), preto aj zamietol návrh obhajoby na doplnenie dokazovania v rozsahu nového znaleckého posudku, ktorý bol predložený až v odvolacom konaní.

K odvolacím dôvodom, ktoré predniesol obžalovaný, že súd prvého stupňa vyvodil skutkové závery výlučne z kamerového záznamu pre účely trestného konania treba uviesť, že práve v danom prípade kamerový záznam z miesta incidentu je nosným dôkazom, na ktorom je zachytený priebeh skutkového deja. Tento dôkaz bol zabezpečený v súlade so zákonom, nakoľko miesto spáchania skutku bolo riadne označené upozornením, že priestor reštaurácie je monitorovaný kamerovým systémom. Z tohto kamerového záznamu, ktorý je vo vysokej kvalite a odvolací súd sa s ním oboznámil pred termínom verejného zasadnutia pri porade senátu, jednoznačne a zreteľne vidieť, že obžalovaný B. E. sa na poškodeného K. zahnal a následne zaútočil nožom, ktorý smeroval do oblasti krku do vrchnej časti tela, beztoho, aby na neho poškodený K. akýmkoľvek spôsobom útočil. Nie je pravda, že jeho ruka sa pohybovala pri útoku z vrchu nadol a aby došlo k zásahu poškodeného do oblasti krku nebolo nevyhnutné, aby sa ruka obžalovaného s nožom v ruke pohybovala sprava doľava. Tento útok vyplýva priamo z dynamického deja, ktorý je zaznamenaný na CD nosiči a tvorí súčasť spisového materiálu a práve keby sa poškodený následkom úderu ďalšej osoby, ktorá sa zúčastňovala na konflikte nevychýlil z trajektórie toho úderu, došlo by k zasiahnutiu poškodeného K. nožom preto súd prvého stupňa správne vyhodnotil tento útok podľa tohto kamerového záznamu. Treba uviesť, že iba zhodou náhodných okolností nedošlo k vážnejšiemu zraneniu poškodeného K. pri tomto útoku na jeho osobu zo strany obžalovaného. Vzhľadom na intenzitu útoku a predmet aký obžalovaný E. použil. Práve preto, že neprišlo k vážnejším zraneniam, skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil bol správne vyhodnotený ako pokus ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., ktorý sa viaže práve na útok nožom zo strany obžalovaného na poškodeného. Jednalo sa podľa kamerového záznamu o jednoznačný útok zo strany obžalovaného a nie o obranný manéver pri útoku, ktorý by smeroval na neho. Z tohto záznamu je zrejme, že ruka obžalovaného, v ktorej držal nôž smerovala do vrchnej časti tela nad ramená do oblasti krku a hlavy pri inom pohybe aký vykonal poškodený po údere, tento mohol byť zasiahnutý do krku alebo tváre a takýto útok s nožom mohol spôsobiť poškodenému K. vážne zranenia aj s trvalými následkami dokonca aj smrť, vzhľadom na veľkosť noža, ktorý použil pri útoku. Z kamerového záznamu je jednoznačne vidieť, že útok obžalovaného E. na osobu poškodeného bol ráznej intenzity, v ruke držal nôž, ktorý sa síce po skutku nenašiel, ale nejednalo sa o nôž tak ako ho popisoval obžalovaný vo svojej výpovedi, že sa jednalo o nôž pracovný s čepeľou 1,5 cm, toto je vyvrátené aj kamerovým záznamom, kde v ruke obžalovaného zreteľne vidieť pri odraze svetla, že ide o nôž s čepeľou, ktorá presahuje šírku dlane s rúčkou, čo je zreteľne vidieť z kamerového záznamu po útoku na poškodeného K., keď obžalovaný stál vpravo a v druhom prípade ku koncu konfliktu, keď obžalovaný stál v priechodových dverách a nôž schovával do pravého vrecka nohavíc. V týchto priestoroch miestnosti vzhľadom na svetelné pomery bolo vidieť zreteľne nôž, ktorým útočil na poškodeného. To, že s nožom útočil úmyselne vyplýva nakoniec aj z jeho vyjadrení, že tento nôž si zaobstaral po tom, čo mal konflikt v Petržalke s neznámymi osobami a mal ho na svoju obranu. V tomto smere treba ešte poznamenať, že v čase útoku na poškodeného K. nejednalo sa o obranný manéver zo strany obžalovaného, ale práve o útočný manéver, nakoľko poškodený na neho neútočil. Jeho úmysel použiť nôž na útok je možné vyvodiť aj z ďalšieho priebehu incidentu, ktorý je zachytený na kamerovom zázname, kedy nôž, ktorý držal v pravej ruke použil na bodnutie poškodeného X. K. a O. D., kedy títo následkom úderov tretích osôb boli otrásení, bezvládni a týchto pichol ešte nožom do oblasti brucha, keď vlastne už žiadny incident neprebíhal. V tomto smere nemusel súd upraviť skutkovú vetu, že boli zasiahnutí do brucha, nakoľko z kamerového záznamu jednoznačne vyplýva podľa pohybu ruky obžalovaného, že poškodení boli pichnutí. V tomto smere treba poukázať aj na ďalšie argumenty obžalovaného, kde poukázal na vyjadrenia poškodeného a lekársku správu, ktorá hovorí o reznej rane v rozsahu 3 cm, čo je zrejme chyba pri spisovaní tejto lekárskej správy, nakoľko ako už bolo uvedené poškodený bol pichnutý nožom, aj samotný poškodený v lekárskej správe uvádzal, že bol pichnutý (bodnutý nožom). Čo sa týka noža, ktorý popisoval obžalovaný vo svojich výpovediach, práve keby predložil tento dôkaz orgánom činným v trestnom konaní, mohol by to byť dôkaz v jeho prospech, nakoľko podľa zaistených stôp na tomto noži by sa dalo preukázať, že útočil práve pracovným nožom s čepeľou akou ju popisoval, nakoľko na čepeli tohto noža by boli krvné stopy poškodených a určite DNA. V tomto smere však treba považovať jeho obhajobu výslovne za účelovú, nakoľko už bolo uvedené, že zo zaisteného kamerového záznamu, ktorý je zaznamenaný na CD nosiči je minimálne v dvoch prípadoch vidieť, že obžalovaný E. mal v ruke nôž s dlhou čepeľou a rúčkou. Preto súd prvého stupňa správne vyhodnotil skutkový dej a správne ustálil právnu kvalifikáciu žalovaného skutku, ku ktorému sa obžalovaný nepriznal a ani neofutoval tak ako to popísal v odvolacích dôvodoch.

V rámci odvolacieho konania obžalovaný B. E. prostredníctvom obhajkyne O.. C. A. predložil nový dôkaz - znalecký posudok č. 72/2018, znalca O.. U.. X. G., z odboru kriminalistika, ktorý navrhol v rámci verejného zasadnutia oboznámiť, kde vyhotovil z CD nosiča z kamerového záznamu, fotografie s popisom postavenie poškodeného a obžalovaného v čase incidentu. Odvolací súd návrh na doplnenie dokazovania v naznačenom smere zamietol, nakoľko zo zápisnice z hlavného pojednávania pred súdom prvého stupňa z 28.09.2018 je zrejmé, že žiadna z procesných strán nemala návrhy na doplnenie dokazovania. Z priloženého znaleckého posudku vyplýva ako aj z jeho príloh, že znalec nebol poučený v zmysle Trestného poriadku.

Primárne treba však uviesť, že odvolací súd nevyhovel návrhu na doplnenie dokazovania v naznačenom smere z dôvodu, že prvostupňový súd vyčerpал všetky dôkazy potrebné na rozhodnutie vo veci samej, dospel skutkovo k správnym záverom vzťahujúcim sa k dokazovaniu, prokurátor uniesol dôkazné bremeno v rozsahu podanej obžaloby a skutku zodpovedá aj právne posúdenie kvalifikácie skutku. Vykonanie ďalšieho dokazovania v štádiu odvolacieho konania považoval odvolací súd za nadbytočné. Spáchanie skutku obžalovaným považoval aj odvolací súd za nepochybne preukázané a doplnenie dokazovania za bezvýznamné. V tomto smere odvolací Krajský súd v Bratislave poukazuje aj na stanovisko NS SR č. 5/2018.

Obhajobné tvrdenia obžalovaného B. E. odvolací súd preto považuje vyslovene za účelové, v snahe dosiahnuť zmiernenie právnej kvalifikácie a zníženie uloženého trestu.

Pri správnom ustálení viny a právnej kvalifikácie správne postupoval prvostupňový súd, keď obžalovanému B. E. uložil nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody, správne vyhodnotil aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného, keď u neho zistil iba priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., nakoľko spáchal viac trestných činov, správne nezistil poľahčujúce okolnosti, preto trest ukladal za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák., pri zbiehajúcich sa trestných činoch a uložil obžalovanému pri zvýšení dolnej hranici trestnej sadzby o jednu tretinu pri najprísnejšej právnej kvalifikácii a uložil mu trest v trvaní 6 rokov za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák., na spodnej hranici trestnej sadzby, nakoľko iný ako represívny trest zo zákona nie je možné obžalovanému uložiť, tak ako na to poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku. Obžalovaného správne zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, aj keď v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody, avšak na túto skutočnosť nemožno prihliadnuť, nakoľko predchádzajúce odsúdenia evidované v odpise registra trestov z 30.11.2018 na č.l. 373 sú zahľadené a na obžalovaného sa hľadá ako keby nebol odsúdený.

S poukazom na všetky relevantné okolnosti prejednávaneho prípadu krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu O.. Richarda Molnára a sudkyň JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Magdalény Blažovej v trestnej veci obžalovaného B. E. a spol., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného B. E. proti rozsudku Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/70/2018 z 28.09.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. januára 2019, takto

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.